

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 12. februar 2013
Sagsnr.: 18934
Dok.nr.: 493023

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 22. januar 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 153 (Alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål 153:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 20/1-13 fra Tine Liechti, Glostrup, vedrørende hundeejeres retssikkerhed, jf. FLF alm. del - bilag 118.”

Svar:

Tine Liechtis henvendelse vedrører reglen i hundelovens § 6, stk. 5, hvorefter politiet skal lade en hund aflive, hvis den ved et overfald har skambidt et menneske eller en anden hund. Tine Liechti mener, at det er problematisk, at skambid og overfald ikke er nærmere defineret i hundeloven, og foreslår, at loven ændres.

Jeg kan oplyse, at bestemmelsen i hundelovens § 6, stk. 5, blev indført samtidig med forbudsordningen ved den seneste ændring af hundeloven i 2010. Det er korrekt, at begrebet ”skambid” ikke er nærmere defineret i selve lovteksten, men følgende fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.3:

”Ved skambidning forstås ”at skade slemt ved bid”. Skade skal forstås i overensstemmelse med brugen af ordet i straffelovens § 245, stk. 2, dog således at skaden kan påføres både mennesker og hunde. Som skade anses bl.a. sår eller flænger, der kræver syning. Skader på et menneske vil almindeligvis have nødvendiggjort lægehjælp eller længere tids sygeleje eller uarbejdsdygtighed, og skader på andre hunde vil almindeligvis have nødvendiggjort dyrlægehjælp. Hvis det er nødvendigt at aflive den angrebne hund på grund af dens skader, eller hunden dør i forbindelse med angrebet, vil der ligeledes være tale om skambidning.

Det forudsættes, at aflivning efter den foreslåede bestemmelse ikke kan ske, hvis overfaldet og skambidningen undtagelsesvis er fremkaldt ved et uretmæssigt og umiddelbart forudgående angreb mod den pågældende hund (eller dens besidder), sådan at hundens adfærd må betragtes som et naturligt selvforsvar eller forsvar af hundens besidder”.

Det er endvidere anført i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.1, at det var den daværende ressortmyndigheds (Justitsministeriet) opfattelse, at der efter en periode burde foretages en evaluering af forbuddet mod visse hunderacer, herunder af om der er behov for justeringer på baggrund af de praktiske erfaringer med ordningen. Det fremgår også, at evalueringen bl.a. skal omfatte afgrænsningen af, hvilke hunderacer der omfattes af forbuddet. Denne evaluering skulle finde sted, når ordningen havde været i kraft i 3 år.

I overensstemmelse med hundelovens forarbejder påregner jeg derfor at iværksætte en evaluering i løbet af 2013. Udover evalueringen af forbudsordningen, mener jeg at der vil være behov for, at også andre emner kan blive genstand for evaluering, herunder bestemmelsen i hundelovens § 6, stk. 5, om aflivning i forbindelse med skambid.

Når evalueringen er gennemført, vil jeg tage initiativ til en politisk drøftelse af, hvorvidt hundeloven bør revideres.

Mette Gjerskov

/Cecilie Heerdegen Leth